

Определимост

Иво Стратев

22 октомври 2019 г.

Съдържание

1	Определимост	2
1.1	Променливи участващи в терм	2
1.1.1	Пример	2
1.2	Свободни променливи на формула	2
1.2.1	Пример	3
1.3	Естествен начин за съпоставяне на функция на дадена формула	3
1.3.1	Едно важно твърдение (без доказателство)	3
1.3.2	Естествена функция	4
1.4	Множеството, което една формула определя	4
1.5	Определимо множество	5
1.6	Определимост на елемент	5
1.7	Определимост на функция	5
1.8	Определимост на предикат/свойство/релация	5
2	Няколко задачи върху определимост	5
2.1	Естествени числа само с наредбата им	5
2.2	Естествени числа само с графика на умножение	8

Нека първо кажем какво ще разбираме под определимост

1 Определимост

Ще дефинираме серия от изображения, които да ни помогнат формално да въведем понятието определимост.

1.1 Променливи участващи в терм

Дефинираме изображение $varsInTerm : Term_{\mathcal{L}} \rightarrow \mathcal{P}(Var_{\mathcal{L}})$, което на всеки терм съпоставя множеството от участващите в него променливи. Действащо по следните правила:

- $(\forall \chi \in Var_{\mathcal{L}})[varsInTerm(\chi) = \{\chi\}]$ (единствената променлива участваща в терм, който е променлива е самата променлива);
- $(\forall c \in Const_{\mathcal{L}})[varsInTerm(c) = \emptyset]$ (не участват променливи в терм, който представлява константен символ);
- Ако $\delta \in Func_{\mathcal{L}}$ и τ_1 е терм, \dots , $\tau_{\# \delta}$ е терм, то

$$varsInTerm(\delta(\tau_1, \dots, \tau_{\# \delta})) = \bigcup_{i=1}^{\# \delta} varsInTerm(\tau_i).$$

(Променливите участващи във "функционален" терм са променливите участващи в "аргументите").

1.1.1 Пример

$$\begin{aligned} varsInTerm(f(x, g(y, x))) &= \\ varsInTerm(x) \cup varsInTerm(g(y, x)) &= \\ \{x\} \cup (varsInTerm(y) \cup varsInTerm(x)) &= \\ \{x\} \cup (\{y\} \cup \{x\}) &= \\ \{x\} \cup \{y, x\} &= \\ \{x, y, x\} &= \\ \{x, y\} \end{aligned}$$

1.2 Свободни променливи на формула

Дефинираме изображение (индуктивно) $freeVars : \mathcal{F}_{\mathcal{L}} \rightarrow \mathcal{P}(Var_{\mathcal{L}})$, което на всяка формула съпоставя множеството от свободно участващите в нея променливи.

Действащо по следните правила:

- Ако $\rho \in Pred_{\mathcal{L}}$ и $\tau_1, \dots, \tau_{\# \rho}$ са термове, то

$$freeVars(\rho < \tau_1, \dots, \tau_{\# \rho} >) = \bigcup_{i=1}^{\# \rho} varsInTerm(\tau_i)$$

(В атомарна формула всяка участваща променлива е свободна, а участващите са променливите от термовете);

- Ако \mathcal{L} е с формално равенство и α е терм и β е терм, то $freeVars(< \alpha \doteq \beta >) = varsInTerm(\alpha) \cup varsInTerm(\beta)$;
- Ако φ е формула, то $freeVars([\neg \varphi]) = freeVars(\varphi)$;
- Ако φ е формула, ψ е формула и $\sigma \in \{\vee, \&, \implies, \iff\}$, то $freeVars([\varphi \sigma \psi]) = freeVars(\varphi) \cup freeVars(\psi)$;
- Ако φ е формула, $\chi \in Var_{\mathcal{L}}$ и $\Lambda \in \{\exists, \forall\}$, то $freeVars([\Lambda \chi \varphi]) = freeVars(\varphi) \setminus \{\chi\}$.
(Ако формулата е кванторна, то свободните променливи са свободните променливи на подформулата след променливата без самата променлива (тя участва свързано / под квантор)).

1.2.1 Пример

$$\begin{aligned} freeVars([p < x, x > \implies [\forall x \ p < x, y >]]) &= \\ freeVars(p < x, x >) \cup freeVars([\forall x \ p < x, y >]) &= \\ (varsInTerm(x) \cup varsInTerm(x)) \cup (freeVars(p < x, y >) \setminus \{x\}) &= \\ \{x\} \cup ((varsInTerm(x) \cup varsInTerm(y)) \setminus \{x\}) &= \\ \{x\} \cup (\{x, y\} \setminus \{x\}) &= \\ \{x\} \cup \{y\} &= \\ \{x, y\} \end{aligned}$$

Коментар: Както се вижда от избрания пример променливата x има и свободно и свързано участие (под универсален квантор) в подформули, но във формулата, която разглеждаме участието е свободно.

1.3 Естествен начин за съпоставяне на функция на дадена формула

1.3.1 Едно важно твърдение (без доказателство)

Верността (семантиката) на една формула зависи само от структурата, в която се разглежда и оценките само на свободните променливи на формулата.

Нека \mathcal{L} е език на предикатното смятане от първи ред. Нека φ е произволна и фиксирана формула над езика \mathcal{L} . Нека $X = \text{freeVars}(\varphi)$. Нека \mathcal{A} е фиксирана структура, за \mathcal{L} . Нека ν и κ са оценки и нека $(\forall x \in X)[\nu(x) = \kappa(x)]$. Тогава $\|\varphi\|_{\nu}^{\mathcal{A}} = \|\varphi\|_{\kappa}^{\mathcal{A}}$.

Както се казва, удоволствието да се докаже горното твърдение оставяме на любознателния читател.

1.3.2 Естествена функция

Нека фиксираме произволна формула φ . Нека $X = \text{freeVars}(\varphi)$. Ако $X = \emptyset$, то случая не е интересен (за момента, понеже искаме да определяме разни неща), защото по горното твърдение верността на φ ще зависи единствено от структурата. Тоест φ ще е характеристика на света, а не на неговите елементи. За това нека $X \neq \emptyset$. Във всяка формула може да участват краен брой променливи, което влече и че X е крайно множество. Нека тогава $n = |X|$. Всяко крайно множество може да бъде наредено, за това нека фиксираме една наредба на елементите на X : $x_1 < \dots < x_n$. Естествена наредба на X е според реда на срещане на променливите във φ . Нека фиксираме подходяща структура \mathcal{A} и нека ν е произволна оценка. Така нека дефинираме функция: $f : |\mathcal{A}|^n \rightarrow \{\text{И}, \text{Л}\}$ действаща по правило:

$$f(a_1, \dots, a_n) = \|\varphi\|_{\nu_{a_1 a_2 \dots a_n}^{x_1 x_2 \dots x_n}}^{\mathcal{A}}$$

Тоест f пресмята верността на φ в \mathcal{A} при оценка на свободните променливи на φ - подадените аргументи.

Нека $\text{charF}_{\mathcal{L}} = \{\varphi \mid \varphi \in \mathcal{F}_{\mathcal{L}} \ \& \ \text{freeVars}(\varphi) = \emptyset\}$. И Нека $\text{naturalFunc}_{\mathcal{A}} : \mathcal{F}_{\mathcal{L}} \setminus \text{charF}_{\mathcal{L}} \rightarrow \bigcup_{n \in \mathbb{N}^+} \{g \mid g : |\mathcal{A}|^n \rightarrow \{\text{И}, \text{Л}\}\}$. Която на формула имаща поне една свободна променлива съпоставя естествената й функция по горното обяснение. Като за оценка ν можем да си мислим, че взимаме оценката, която на всяка променлива съпоставя първия аргумент на естествената функция и след това я модифицираме. По твърдението няма значение каква оценка модифицираме, защото фиксираме оценката на всяка свободна променлива.

1.4 Множеството, което една формула определя

Нека φ е произволна формула с поне една свободна променлива (искаме да определяме множество все пак). Нека \mathcal{A} е подходяща структура. Нека $n = |\text{freeVars}(\varphi)|$. Тогава множеството, което φ определя ще бележим с $\text{Set}_{\mathcal{A}}(\varphi)$. И по дефиниция $\text{Set}_{\mathcal{A}}(\varphi) = \{ \langle a_1, \dots, a_n \rangle \in |\mathcal{A}|^n \mid \text{naturalFunc}_{\mathcal{A}}(\varphi)(a_1, \dots, a_n) = \text{И} \}$. Тоест отделяме

от $|\mathcal{A}|^n$ онези елементи, върху които естествената функция, която φ определя е истина.

1.5 Определимо множество

Нека \mathcal{L} е език на предикатното смятане от първи ред. Нека \mathcal{A} е структура за \mathcal{L} . Нека $B \subseteq |\mathcal{A}|^n$ за някое $n \in \mathbb{N}^+$. Казваме, че B е определимо множество ако има формула φ със свойството $B = \text{Set}_{\mathcal{A}}(\varphi)$. Тоест има формула, която определя множеството B .

1.6 Определимост на елемент

Нека \mathcal{L} е език на предикатното смятане от първи ред. Нека \mathcal{A} е структура за \mathcal{L} . Нека $a \in |\mathcal{A}|$. Казваме, че a е определим, ако има формула φ със свойството $\{a\} = \text{Set}_{\mathcal{A}}(\varphi)$. Тоест елемента a е определим точно когато неговия синглетон е определимо множество.

1.7 Определимост на функция

Нека \mathcal{L} е език на предикатното смятане от първи ред. Нека \mathcal{A} е структура за \mathcal{L} . Нека $f : |\mathcal{A}|^n \rightarrow A$ за някое $n \in \mathbb{N}^+$. Казваме, че f е определима функция, ако нейната графика е определимо множество. Тоест има формула φ със свойството $\{ \langle a_1, \dots, a_n, b \rangle \in |\mathcal{A}|^{n+1} \mid b = f(a_1, \dots, a_n) \} = \text{Set}_{\mathcal{A}}(\varphi)$.

1.8 Определимост на предикат/свойство/релация

Нека \mathcal{L} е език на предикатното смятане от първи ред. Нека \mathcal{A} е структура за \mathcal{L} . Нека $R \subseteq |\mathcal{A}|^n$ за някое $n \in \mathbb{N}^+$. Казваме, че R е определим предикат/определимо свойство/определима релация/определима връзка точно когато R е определимо множество.

2 Няколко задачи върху определимост

Преминаваме към решаването на задачи.

2.1 Естесвени числа само с наредбата им

Нека \mathcal{L} се състои от единствен двуместен предикатен символ p . Това ще записваме така $\mathcal{L} = \langle p \rangle$.

Правим следната оговорка множеството на променливи се състои от латинските букви с и без индекси, за които не е изрично казано, че са предикатни символи, функционални или символи за константи.

Нека \mathcal{A} е структура за \mathcal{L} . Носителя/Домейна/Универсума на \mathcal{A} е множеството на естествените числа. Тоест $|\mathcal{A}| = \mathbb{N}$. И интерпретацията на p е на релацията "по-малко". Тоест:

$$\langle x, y \rangle \in p^{\mathcal{A}} \longleftrightarrow x < y$$

Горното условие ще записваме още така:

Нека $\langle \mathbb{N}; p^{\mathcal{A}} \rangle$ е структура за \mathcal{L} .

Да се докаже, че всеки елемент на \mathbb{N} е определим.

Ще пишем формулите два пъти с различни цветове.

Със **син** цвят ще бъдат спрямо синтаксиса с много и различни скоби.

Със **зелен** цвят ще бъдат спрямо олекотен синтакс само с кръгли скоби и въведени приоритети за намаляване на използваните скоби.

Редът на оценяване е следния:

1. \neg
2. $\forall x, \exists x$
3. $\&$
4. \vee
5. \implies
6. \iff

Ще натоварим значението на **червения** цвят с още едно: синтактично заместване на формула, при което евентуално се преименуват променливи, така че смисъла да е този, който имаме пишейки формулата. По идея концепцията е същата като извикването на рекурсивна функция в езика C++, всяко извикване алокира памет на стека и по този начин всяка променлива е на различен адрес, евентуално с различни стойности.

Ще използваме \Leftarrow със смисъл "синтактично дефинираме".

Решение:

Нека определим първо числото 0.

Идея: Няма по-малко число от него.

$$\varphi_0 < x \iff [\neg [\exists y \, p < y, x]]$$

$$\varphi_0(x) \Leftarrow \neg \exists y \, p(y, x)$$

Очевидно горните формули са истина само когато оценката на x е 0.

Както можем да се досетим можем да дефинираме числото 0 като най-малкият елемент. Нека преди това дефинираме формула със смисъл "по-малко или равно".

$$\varphi_{\leq} < x, y > \Leftrightarrow [\neg p < y, x >]$$

$$\varphi_{\leq}(x, y) \Leftrightarrow \neg p(y, x)$$

Очевидно горните формули са истина точно когато оценката на x е по-малка или равна от оценката на y .

$$\varphi_0 < x > \Leftrightarrow [\forall y \varphi_{\leq} < x, y >]$$

$$\varphi_0(x) \Leftrightarrow \forall y \varphi_{\leq}(x, y)$$

Очевидно горните формули са истина само когато оценката на x е 1.

Ще дадем пример за заместването, за което говорихме. Формулата: $[\forall y \varphi_{\leq} < x, y >]$. По същество представлява: $[\forall y [\neg p < y, x >]]$.

След като имаме формула за 0, то по аналогичен начин можем да дефинираме 1. Като най-малкото естествено число, което е по-голямо от 0. Но за да кажем по-голямо от 0, то ще трябва да въведем "временна променлива за която да кажем, че е 0 (да я инициализираме с 0). Това става по-следния начин:

$$\varphi_1 < x > \Leftrightarrow [\exists y [\varphi_0 < y > \& [p < y, x > \& [\forall z [p < y, z > \Rightarrow \varphi_{\leq} < x, z >]]]]]$$

$$\varphi_1(x) \Leftrightarrow \exists y (\varphi_0(y) \& p(y, x) \& \forall z (p(y, z) \Rightarrow \varphi_{\leq}(x, z)))$$

По-аналогичен начин можем да определим 2: като най-малкото число, което е по-голямо от 1.

Ясно се вижда, че с индукция по естествените числа можем да определим всяко. Нека го направим

База: базовия случай е да напишем формула, с която да определим 0, но ние вече имаме такава.

Индукционна хипотеза: За някое естествено число n имаме формула φ_n .

Индукционна стъпка: ще напишем формула, която определя $n + 1$.

$$\begin{aligned} \varphi_{n+1} < x > \Leftrightarrow \\ [\exists y [\varphi_n < y > \& [p < y, x > \& [\forall z [p < y, z > \Rightarrow \varphi_{\leq} < x, z >]]]]] \end{aligned}$$

$$\varphi_{n+1}(x) \Leftrightarrow \exists y (\varphi_n(y) \& p(y, x) \& \forall z (p(y, z) \Rightarrow \varphi_{\leq}(x, z)))$$

2.2 Естествени числа само с графика на умножение

Нека $\mathcal{L} = \langle p \rangle$ е език състоящ се от единствен триместен предикатен символ.

Нека $S = \langle \mathbb{N}; p^S \rangle$ е структура за \mathcal{L} . Където:

$$\langle x, y, z \rangle \in p^S \iff z = x.y$$